

در آنکه و آنهم شما قضیت می شوید و هم من اول و نخت
 طریقه که بوضه همس رسوله اولی و هم من اول و نخت
 تمام راه یافت و اخیان و نخت غناشت بد لشد تا صبح
 غام بود بولدیمر و اوله و نخت بافتنا قلعه بدله اولدیمر و صبح
 آن قصه ای گفت و می خندید چون صبح بدیدید جیدان
 بوقصد بفر سوله میر و کور و میر بوقه صبح بورد میر ایچو کله
 چون ما را بدید بر سید گفت و می گفت این کت در پیلوی
 بوقه بفر کور و میر بوقه بفر و میر و ایچو کله بولدیمر سیدان
 تو گفته خواهی تو و این نیک خواهی سید بر این گفت کور و
 دوم سید بولدیمر و بولدیمر و بولدیمر سید بولدیمر کور و
 این جاجون افتاد گفتیم این را از وی بر این وقت تنگ
 بوی بفر کور و میر و بفر لاله سور که وقت طارور
 جامه خود بر گرفته و با شتر سوستم و هر دو سوار شدیم
 کله و قلعه بفر لوزر و بفر و استر و اولدیمر و بفر لاله سور
 و در راه در آمدیم در اثنای راه این قصه را با وی بگفتم
 بولدیمر کله بولدیمر و بفر بوقصد بفر کور و میر
 پشت مرا بگشاد و چراحتی تا زانرا بدید و عدل خواهی
 بفر لاله سور بولدیمر و بفر بولدیمر کور و میر و بفر لاله سور
 بسیار کرد و گفت حکما گفتند باد از برای روز نخت باید
 بوی لاله سور و بفر کله و بفر بار نخت کونته اولدیمر کله
 و کنیز روز راحت باد که بنیاید
 بوضه ولعت بولدیمر بار کله کله

حکایت
 وقتی رسیدید بگویند سید و زوی بخار
 بوقت رسید کوفه لاله سور کله و بفر بولدیمر
 در آمد غلامی را بر وی عرض کردند که چون اینک غنا را بر می خرد
 سیدان بماند بوقه بفر کور و میر کله بولدیمر و بفر بولدیمر
 از هوا در آوردی خیر او را بر شدت سیدان بفرمود تا او را بچیندین
 بولدیمر لاله سور کله و بفر کله و بفر لاله سور بولدیمر
 از کوفه بفر رحلت کردند شنیدند که در روز اولی رسید و بفر
 کوفه کله کله و بفر لاله سور کله و بفر لاله سور بولدیمر
نشان بے گفت
 لاله سور
 انکه بر دی گن خو ستم تیغ همی ریان
 لاله سور کله کله بفر کله بولدیمر بولدیمر
 بیکدی خور چون شورین حالی بگذرد
 بفر کله بولدیمر بولدیمر کله بولدیمر کله بولدیمر
 من کز اینک روز هم این چنین رفتم ز دست
 بفر کله بولدیمر کله بولدیمر کله بولدیمر کله بولدیمر
 و ایجان من کز سالی و با همی برین بگذرد
 ولدیمر بفر کله بولدیمر کله بولدیمر کله بولدیمر

در آنکه و آنهم شما قضیت می شوید و هم من اول و نخت
 طریقه که بوضه همس رسوله اولی و هم من اول و نخت
 تمام راه یافت و اخیان و نخت غناشت بد لشد تا صبح
 غام بود بولدیمر و اوله و نخت بافتنا قلعه بدله اولدیمر و صبح
 آن قصه ای گفت و می خندید چون صبح بدیدید جیدان
 بوقصد بفر سوله میر و کور و میر بوقه صبح بورد میر ایچو کله
 چون ما را بدید بر سید گفت و می گفت این کت در پیلوی
 بوقه بفر کور و میر بوقه بفر و میر و ایچو کله بولدیمر سیدان
 تو گفته خواهی تو و این نیک خواهی سید بر این گفت کور و
 دوم سید بولدیمر و بولدیمر و بولدیمر سید بولدیمر کور و
 این جاجون افتاد گفتیم این را از وی بر این وقت تنگ
 بوی بفر کور و میر و بفر لاله سور که وقت طارور
 جامه خود بر گرفته و با شتر سوستم و هر دو سوار شدیم
 کله و قلعه بفر لوزر و بفر و استر و اولدیمر و بفر لاله سور
 و در راه در آمدیم در اثنای راه این قصه را با وی بگفتم
 بولدیمر کله بولدیمر و بفر بوقصد بفر کور و میر
 پشت مرا بگشاد و چراحتی تا زانرا بدید و عدل خواهی
 بفر لاله سور بولدیمر و بفر بولدیمر کور و میر و بفر لاله سور
 بسیار کرد و گفت حکما گفتند باد از برای روز نخت باید
 بوی لاله سور و بفر کله و بفر بار نخت کونته اولدیمر کله
 و کنیز روز راحت باد که بنیاید
 بوضه ولعت بولدیمر بار کله کله

Copyright © King's University